

Päivämäärä Dnro
9.9.2014 1432/14/2014
Voimaantulo- ja voimassaoloaika

23.9.2014 - toistaiseksi

Kumoaa

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (1/EEO/2008)

Valtuutussäännökset

Eläintautilaki (441 / 2013)
Läkelaki (395/1987) 21 h §

Vastaavat EY-säädökset

Neuvoston direktiivi 2005/94/EY (32005L0094); EUVL N:o L 10, 14.1.2006, s. 16
Komission päätös 2006/437/EY (32006D0437); EUVL N:o L 237, 31.8.2006, s. 1

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamisesta**

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläintautilain (441 / 2013) sekä lääkelain (395/1987) 21 h §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 311/2009:

**1 luku
Yleiset säännökset**

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan siipikarjassa ja muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa esiintyvän korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamiseen.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) muilla vankeudessa pidettävillä linnuilla lintuja, joita ei eläintautilain 6 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan lueta siipikarjaan mutta joita pidetään vankeudessa esityksiä, näyttelyitä, kilpailuja, kasvattamista, myyntiä, lajien säilytystä tai muuta tarkoitusta varten

- 2) siitosmunilla siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen munia, jotka on tarkoitettu haudontaan;
- 3) untuvikoilla alle 72 tunnin ikäistä siipikarjaa, jota ei myskisorsia (*Cairina moschata*) ja niiden risteytyksiä lukuun ottamatta vielä ole ruokittu;
- 4) nuorikoilla yli 72 tunnin ikäistä siipikarjaa, joka ei ole vielä munintavaiheessa; sekä
- 5) lihalla tuoretta lihaa, elimiä, jauhelihaa, raakalihavalmisteita, mekaanisesti erotettua lihaa sekä sellaisia lihatuotteita, joille ei ole tehty liitteessä 1 mainittua käsittelyä;

2 luku

Toimenpiteet epäiltäessä korkeapatogeenista lintuinfluenssaa

3 §

Eläintautiepäilyn vuoksi suoritettava tutkimus

Valvontaviranomaisen on eläintautilain 20 §:ssä tarkoitetun pitopaikkakäynnin yhteydessä kerättävä kotieläinten päivittäistä kuolleisuutta, rehun- ja vedenkulutusta sekä lintujen munantuotantoa koskevat tiedot vähintään seitsemänneistä kliinisten oireiden ilmenemistä edeltävästä päivästä lähtien

Tiedot on toimitettava aluehallintovirastolle ja elintarviketurvallisuusvirastolle.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi perustaa eläintautilain 33§ nojalla rajoitusvyöhykkeen korkeapatogeenisen lintuinfluenssan epäilyn johdosta.

4 §

Taudin leviämisen estämiseksi tehtävä päätös

Jos kyseessä on korkeapatogeenista lintuinfluenssaa koskeva virallinen eläintautiepäily, aluehallintoviraston on tehtävä eläintautilain 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu päätös, jolla:

- 1) veloitetaan riittävällä tarkkuudella luetteloimaan pitopaikassa olevat vankeudessa pidettävät linnut ja muut kotieläimet sekä täydentämään luetteloa eläinten syntymää, kuolemaa tai todennäköistä sairastumista koskevilla tiedoilla;
- 2) veloitetaan luetteloimaan ryhmittäin, kuinka paljon lihaa, munia, höyheniä, lantaa, rehua ja kuivikkeita pitopaikan varastossa säilytetään;
- 3) kielletään lintujen ja muiden kotieläinten sekä siitosmunien tuominen pitopaikkaan ja niiden vieminen sieltä pois;
- 4) veloitetaan pitämään siipikarja ja muut vankeudessa pidettävät linnut sisätiloissa;
- 5) kielletään siipikarjan lihan, munien, höyhenten, rehujen, lannan ja käytetyn pehkun, lintujen raatojen sekä muiden lintuinfluenssaa mahdollisesti levittävien aineiden tai välineiden vieminen pois pitopaikasta;
- 6) kielletään henkilöiden päästäminen pitopaikkaan muissa kuin välttämättömissä tapauksissa tai taudin vastustamiseen liittyvistä syistä sekä henkilöiden muu kuin välttämätön liikkuminen ja ajoneuvojen siirtäminen pitopaikasta toiseen lintujen pitopaikkaan ennen kuin pitopaikasta poistumisesta on kulunut vähintään kaksi vuorokautta; sekä

7) veloitetaan huolehtimaan henkilöiden varusteiden sekä ajoneuvojen asianmukaisesta puhdistuksesta ja desinfektiosta eläinsuojien ja pitopaikan sisään- ja uloskäyntien yhteydessä.

Jos aluehallintovirasto toteaa lintuinfluenssan esiintymistä koskevan virallisen eläintautiepäilyn aiheettomaksi, päätös on eläintautilain 24 §:n mukaisesti kumottava.

5 §

Päätöksestä poikkeaminen

Eläintautilain 23 §:n 3 momentin nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 4 §:n 3—6 kohdassa tarkoitettusta kiellostä tai toimenpiteestä. Munien vieminen pois pitopaikasta voidaan kuitenkin sallia vain siten, että munat viedään joko suoraan hävitettäväksi tai käsiteltäväksi munatuotteita valmistavassa laitoksessa.

6 §

Toimenpiteet pitopaikoissa, joista tauti on voinut tarttua tai joihin se on voinut levitä

Kunnaneläinlääkäri on eläintautilain 22 §:n 2 momentissa tarkoitettujen korkeapatogeenisen lintuinfluenssan alkuperää ja levinneisyyttä selvittävien tutkimusten yhteydessä tarkastettava pitopaikan tuotanto- ja terveyskirjanpito sekä kerättävä pitopaikan päivittäistä kuolleisuutta, munantuotantoa sekä rehun- ja vedenkulutusta koskevat tiedot. Tartunnan pitopaikkaan tulo tai pitopaikasta leviämispäivä on arvioitava, ja tiedot on kerättävä vähintään seitsemänneistä tartunnan siirtymistä edeltävästä päivästä lähtien. Tiedot on toimitettava aluehallintovirastolle ja Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Jos tutkimuksissa ilmenneet ja muut syyt ovat riittäviä perustamaan virallisen eläintautiepäilyn, tehdään eläintautilain 23 §:ssä tarkoitettu päätös toimenpiteistä taudin leviämisen estämiseksi. Päätökseen sovelletaan, mitä 4 ja 5 §:ssä säädetään.

3 luku

Toimenpiteet, kun tauti on todettu

7 §

Taudin leviämisen estämiseksi tehtävä päätös sekä sitä koskevat poikkeusluvut

Kun korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on todettu, on tehtävä viipymättä eläintautilain 23 §:ssä tarkoitettu päätös toimenpiteistä taudin leviämisen estämiseksi, ellei sitä ole vielä tehty 4§ mukaisen virallisen eläintautiepäilyn perusteella.

Jos pitopaikassa pidetään sikoja, ne on lisäksi tutkittava kliinisesti. Sikoja koskeva tuotanto- ja terveyskirjanpito on tarkastettava, ja sioista on otettava näytteitä. Lisäksi on kiellettävä sikojen siirtäminen pois pitopaikasta ennen kuin niiden vapaus taudista on

tutkimusten avulla varmistettu. Myös muita pitopaikan eläimiä voidaan tarvittaessa määrätä tutkittaviksi.

Taudin leviämisen estämiseksi tehtävästä päätöksestä poikkeamiseen sovelletaan, mitä 5 §:ssä säädetään. Lupaa ei taudin toteamisen jälkeen kuitenkaan voida myöntää siipikarjan, lintujen raatojen, siipikarjan lihan, munien, lannan tai käytetyn pehkun viemiseen pois pitopaikasta, ellei lintuja kuljeteta suoraan lopetettaviksi tavalla, josta ei aiheudu korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisen vaaraa, tai ellei raatoja, lihaa, munia, lantaa tai pehkuja kuljeteta suoraan hävitettäväksi tai käsiteltäväksi muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 (sivutuoteasetus) mukaisesti.

8 §

Eläinten lopettaminen

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan toteamisen jälkeen on eläintautilain 26 §:n nojalla määrättävä pitopaikan siipikarja ja muut vankeudessa pidettävät linnut lopetettaviksi viipymättä. Päätös voidaan tehdä jo ennen kuin diagnoosi on laboratoriotutkimuksin vahvistettu, jos eläintautilain 26 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Jos sioissa eläintautilain 20 §:n mukaisten tutkimusten perusteella vahvistetaan korkeapatogeeninen lintuinfluenssa, aluehallintoviraston on arvioitava, aiheutuuko sikojen tartunnasta korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisen vaaraa. Jos eläintautilain 20 §:n mukaisten tutkimusten perusteella vahvistetaan vakavan terveysuhan vaara, on siat määrättävä lopetettaviksi viipymättä. Jos taudin leviämisen vaara arvioidaan pieneksi ja sioista taudin varaotettujen seurantanäytteiden laboratoriotutkimuksista saadaan kielteinen tulos, aluehallintovirasto voi myöntää luvan siirtää siat toiseen pitopaikkaan edellyttäen, että vastaanottavasta pitopaikasta vastuussa oleva toimija suostuu siirtoon.

Myös muita eläimiä kuin lintuja ja sikoja voidaan määrätä lopetettaviksi, jos Evira arvioi niistä aiheutuvan vakavan terveysuhan vaaraa.

Lopetettaviksi määrätyistä eläimistä on otettava tarvittaessa näytteitä epidemiologisia tutkimuksia varten.

9 §

Muut eläintautilain 26 §:n nojalla määrättävät taudin hävittämistoimenpiteet

Lopetettujen ja pitopaikassa itsestään kuolleiden eläinten raadot on eläintautilain 26 §:n nojalla määrättävä hävitettäväksi välittömästi eläinten kuoleman jälkeen tavalla, josta ei aiheudu korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisen vaaraa. Kaikki pitopaikassa olevat, lintuinfluenssaviruksen todennäköisesti saastuttamat tuotteet, sivutuotteet, aineet ja jätteet, kuten liha, munat, rehut, lanta ja käytetty pehku, on hävitettävä tai käsiteltävä siten, että niissä olevat lintuinfluenssavirukset tuhoutuvat.

Rakennukset, joissa eläimiä on pidetty, niiden ympäristö, raatojen kuljettamiseen käytetyt ajoneuvot, eläinten hoidossa käytetyt työvälineet ja kaikki muu todennäköisesti saastunut kalusto ja laitteisto on puhdistettava ja desinfioitava sen jälkeen, kun kaikki lopetettaviksi määrätyt pitopaikan eläimet on lopetettu ja raadot hävitetty tai kuljetettu pois. Jos välineitä ja laitteita ei ole mahdollista desinfioida, on ne hävitettävä. Myös muut rakennukset sekä laitumet ja ulkotarhat on tarvittaessa desinfioitava, jos on arvioitavissa, että myös ne ovat lintuinfluenssaviruksen saastuttamia.

Päätöstä täytäntöön panevan valvontaviranomaisen tulee pitää yksityiskohtaista luetteloa hävitetystä omaisuudesta.

10 §

Pitopaikasta peräisin olevien jäljitettyjen tuotteiden käsittely ja hävittäminen

Pitopaikasta peräisin olevien tuotteiden jäljittämistä säädetään eläintutilain 29 §:ssä.

Mahdollisesti korkeapatogeenisella lintuinfluenssaviruksella saastuneet lihat ja munat on mainitun pykälän 2 momentin nojalla määrättävä hävitettäväksi tai käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti. Muiden jäljitettyjen tuotteiden osalta sovelletaan, mitä kyseisessä momentissa säädetään.

11 §

Uusien eläinten ottaminen pitopaikkaan

Kaupallista siipikarjanpitoa harjoittavaan pitopaikkaan saa tuoda uusia lintuja aikaisintaan 21 vuorokauden kuluttua 8 ja 9 §:ssä säädettyjen taudin hävittämistoimenpiteitten loppuun saattamisesta. Tuodut uudet linnut on eläintutilain 26 §:n nojalla määrättävä tarkastettaviksi korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta tuontia seuraavien 21 vuorokauden aikana ainakin kerran siten, että viimeinen tarkastus tehdään mahdollisuuksien mukaan juuri ennen mainitun määräajan päättymistä. Tarkastusten yhteydessä pitopaikasta on otettava näytteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta. Pitopaikassa mainittuna määräaikaan itsestään kuolleet linnut on lisäksi määrättävä tutkittaviksi korkeapatogeenisen lintuinfluenssatartunnan varalta.

Elintarviketurvallisuusviraston arvion perusteella voidaan määrätä mainittuja tarkastuksia ja tutkimuksia suoritettavaksi myös muussa kuin kaupallista siipikarjanpitoa harjoittavassa pitopaikassa.

12 §

Taudin leviämisen estämiseksi tehtävän päätöksen voimassaolo

Jos pitopaikassa ei ole määrätty toteutettavaksi 11 § tarkoitettuja tarkastuksia ja tutkimuksia, pitopaikkaan kohdistuva eläintutilain 23 §:ssä tarkoitettu päätös voidaan kumota, kun 21 vuorokautta on kulunut eläinten ja niistä saatavien tuotteiden ja muiden tavaroiden hävittämistoimenpiteiden sekä tähän liittyvien puhdistus- ja

desinfektioitoimenpiteiden loppuun saattamisesta, eikä pitopaikassa ole tänä aikana todettu tartuntaa.

Jos pitopaikassa harjoitetaan kaupallista siipikarjanpitoa tai pitopaikassa on muista syistä määrätty toteutettavaksi 11 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia ja tutkimuksia, pitopaikkaan kohdistuva eläintautilain 23 §:n mukainen päätös toimenpiteistä taudin leviämisen estämiseksi on kumottava osittain, kun on kulunut 21 vuorokautta 11 §:n mukaisesta uusien lintujen ottamisesta pitopaikkaan, eikä pitopaikassa ole tänä aikana todettu korkeapatogeenista lintuinfluenssaa. Päätös on jätettävä voimaan siltä osin kuin sillä:

- 1) velvoitetaan pitämään kirjaa pitopaikan lintujen kasvua ja tuotantoa kuvaavista tunnusluvuista, lintujen sairastumispäivistä ja kuolinpäivistä sekä sairastuneiden ja kuolleiden lintujen lukumääristä;
- 2) kielletään siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen vieminen pois pitopaikasta; sekä
- 3) velvoitetaan huolehtimaan henkilöiden varusteiden sekä ajoneuvojen asianmukaisesta puhdistuksesta ja desinfektiosta eläinsuojien ja pitopaikan sisään- ja uloskäyntien yhteydessä.

Osittain voimaan jätetty päätös voidaan kumota kokonaan sen jälkeen, kun 11 §:ssä tarkoitetut tutkimukset on tehty ja niiden tulokset ovat olleet kielteiset eikä ole muuta perusteltua syytä epäillä korkeapatogeenista lintuinfluenssaa esiintyvän pitopaikassa.

Eläintautilain 23 §:n 3 momentin nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta kiellosta.

4 luku

Erityisiä pitopaikkoja koskevat poikkeukset

13 §

Pitopaikka, joka muodostuu erillisistä tuotantoyksiköistä

Jos pitopaikka muodostuu kahdesta tai useammasta tuotantoyksiköstä, Elintarviketurvallisuusvirasto voi 8 §:stä poiketen päättää, ettei sellaisissa tuotantoyksiköissä olevia eläimiä määrätä lopetettaviksi, joissa korkeapatogeenista lintuinfluenssaa ei esiinny. Tällöin tuotantoyksiköiden osalta ei myöskään muutoin sovelleta, mitä 8—11 §:ssä säädetään.

Edellytyksenä 1 momentin soveltamiselle on, että yksiköt ovat ennen taudin pitopaikkaan tuloa täyttäneet ja edelleen täyttävät seuraavat vaatimukset:

- 1) yksiköt ovat toiminnallisesti ja rakenteellisesti täysin erillään ja riittävän etäällä tartunnan saaneita eläimiä sisältävistä yksiköistä;
- 2) yksiköissä pidettävien lintujen hoidossa käytetään eri henkilökuntaa, välineitä ja laitteita kuin niissä tuotantoyksiköissä pidettävien lintujen hoidossa, jossa tartuntaa esiintyy; sekä
- 3) eläinsuojissa käyvät henkilöt käyttävät suojavaatteita ja -jalkineita, joita ei käytetä eläinsuojan ulkopuolella.

14 §

Korkeapatogeeninen lintuinfluenssa sirkuksessa, eläintarhassa, villieläinpuistossa, tai muussa erityiskohteessa

Elintarviketurvallisuusvirasto voi 8 §:ssä säädetyistä poiketen päättää, ettei pitopaikan eläimiä tai osaa niistä määrätä lopetettaviksi, jos eläinten eloon jättäminen ei aiheuta vaaraa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisestä pitopaikan ulkopuolelle ja jos pitopaikka on:

- 1) sirkus;
- 2) lemmikkieläinkauppa;
- 3) eläintarha;
- 4) villieläinpuisto;
- 5) koe-eläinlaitos;
- 6) pysyvä eläinnäyttely;
- 7) pitopaikka, jossa siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettäviä lintuja pidetään tieteellistä tutkimusta tai uhanalaisten tai harvinaisten rotujen tai lajien säilyttämistä varten; tai
- 8) muu sellainen pitopaikka, josta tartunnan ei Elintarviketurvallisuusviraston arvion mukaan katsota voivan levitä pitopaikan ulkopuolelle.

Elintarviketurvallisuusviraston on ilmoitettava 1 momentin soveltamisesta viipymättä maa- ja metsätalousministeriölle.

15 §

Toimenpiteet 14 §:ssä tarkoitetuissa erityiskohteissa

Jos 14 §:ssä tarkoitetun pitopaikan lintuja tai osaa niistä ei lopeteta, on kuitenkin soveltuvin osin noudatettava, mitä 8—11 §:ssä säädetään. Eläintautilain 26 §:n nojalla pitopaikan eloon jätetyt linnut ja niitä koskeva kirjanpito on myös määrättävä tarkastettaviksi ja linnuista on määrättävä otettavaksi näytteitä. Pitopaikan ja luonnonvaraisten lintujen kontaktit on estettävä kohtuullisin toimin. Eläintautilain 23 §:n nojalla voidaan rajoittaa ihmisten ja ajoneuvojen liikkumista pitopaikkaan ja sieltä pois, kunnes tartunnan leviämisen vaara pitopaikassa on ohi.

Poiketen siitä, mitä 7 §:n 3 momentissa säädetään, eläintautilain 23 §:n 3 momentin nojalla on mahdollista sallia lintujen vieminen 14 §:ssä tarkoitetusta pitopaikasta teurastettavaksi tai toiseen pitopaikkaan Suomen alueella, kun 1 momentissa tarkoitettut tarkastukset ja tutkimukset pitopaikassa on tehty ja ne osoittavat, ettei pitopaikkaan enää liity merkittävää tartunnan leviämisen riskiä. Lupa lintujen toimittamiseen toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon voidaan myöntää vain, jos on varmistettu, että kyseinen valtio suostuu vastaanottamaan linnut.

Eläintautilain 23 §:ssä tarkoitetun, 14 §:ssä tarkoitettua pitopaikkaa koskevan päätöksen voimassaolon osalta ei noudateta, mitä 12 §:ssä säädetään.

16 §

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssatartunnan epäily teurastamossa ja rajatarkastusasemalla

Jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa epäillään esiintyvän teurastamossa tai rajatarkastusasemalla, eläintautilain 23 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä ei 4 §:ssä säädetyistä poiketen velvoiteta sellaisten tuotteiden ja sivutuotteiden luettelointiin eikä kielletä sellaisen lihan ja sellaisten muniemien viemistä pois pitopaikasta, joiden ei epäillä olevan lintuinfluenssaviruksen saastuttamia.

Jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa epäillään esiintyvän rajatarkastusasemalla, eläintautilain 26 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä on määrättävä kaikki pitopaikassa oleva siipikarja ja muut vankeudessa pidettävät linnut joko lopetettaviksi, teurastettaviksi ihmisravinnoksi taikka tutkittaviksi taudin varalta. Linnut on eristettävä tutkimusten ajaksi sellaiseen paikkaan, jossa ei ole siipikarjaa tai muita lintuja. Määräyksen ulkopuolelle voidaan kuitenkin jättää sellaiset muut vankeudessa pidettävät linnut, jotka eivät aluehallintoviraston arvion perusteella ole voineet saada tartuntaa.

Jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa epäillään esiintyvän teurastamossa, eläintautilain 26 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä on määrättävä kaikki teurastamossa oleva siipikarja joko lopetettavaksi tai teurastettavaksi ihmisravinnoksi samassa teurastamossa .

Jos linnut 2 tai 3 momentin mukaisesti määrätään teurastettaviksi ihmisravinnoksi, on lintujen ruhot elimineen, niistä saatavat sivutuotteet ja muu mahdollisesti saastunut siipikarjasta saatu liha ja sivutuotteet samalla määrättävä varastoitaviksi muista ruhoista, lihasta ja sivutuotteista erillään teurastamoja valvovan viranomaisen valvonnassa, kunnes taudin varalta tehtävien tutkimusten tulokset ovat valmistuneet.

17 §

Lintuinfluenssatartunta teurastamossa tai rajatarkastusasemalla

Teurastamossa tai rajatarkastusasemalla esiintyvän korkeapatogeenisen lintuinfluenssan johdosta suoritettavaan eläinten lopettamiseen sekä raatojen, tuotteiden, sivutuotteiden, aineiden ja jätteiden hävittämiseen sekä pitopaikan puhdistamiseen ja desinfiointiin sovelletaan, mitä 8—11 §:ssä säädetään. Teurastamoja tai rajatarkastusasemia koskeva eläintautilain 23 §:ssä tarkoitettu päätös on 12 §:ssä säädetyistä poiketen kumottava, kun 24 tuntia on kulunut siitä, kun desinfiointitoimenpiteet on suoritettu loppuun kyseisessä pitopaikassa.

5 luku

Alueelliset toimenpiteet

18 §

Rajoitusvyöhykkeen perustaminen, kun korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on todettu

Kun korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on todettu, taudin esiintymispaikan ympärille perustetaan Elintarviketurvallisuusviraston päätöksellä eläintautilain 33 §:n nojalla rajoitusvyöhyke, joka jaetaan suoja- ja valvontavyöhykkeeseen sekä Euroopan unionin lainsäädännön niin edellyttäessä myös muihin valvontavyöhykkeen ulkopuolisiin osiin. Suojavyöhykkeen rajan tulee sijaita vähintään kolmen kilometrin ja valvontavyöhykkeen rajan vähintään kymmenen kilometrin etäisyydellä taudin esiintymispaikasta siten, että suojavyöhyke sisältyy valvontavyöhykkeeseen. Rajoitusvyöhykkeiden rajoja määritettäessä otetaan huomioon eläintautilain 33 §:n 2 momentissa tarkoitetut seikat.

Rajoitusvyöhykettä ei kuitenkaan tarvitse perustaa, jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa on todettu esiintyvän muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa 14 §:n mukaisessa pitopaikassa eikä pitopaikassa samanaikaisesti pidetä siipikarjaa tai jos korkeapatogeenista lintuinfluenssaa on todettu esiintyvän teurastamossa, rajatarkastusasemalla tai kuljetusajoneuvossa, ja jos Elintarviketurvallisuusviraston arvion perusteella luopuminen vyöhykkeiden perustamisesta ei vaaranna korkeapatogeenisen lintuinfluenssan torjuntaa.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi perustaa rajoitusvyöhykkeen myös tilanteessa, jossa korkeapatogeenista lintuinfluenssaa esiintyy Suomen rajojen ulkopuolella ja jossa taudin leviämisen uhka Suomeen on ilmeinen.

19 §

Rajoitusvyöhykkeeltä peräisin olevien eläinten ja tuotteiden jäljittäminen

Aluehallintoviraston on pyrittävä jäljittämään sellaiset suoja- ja valvontavyöhykkeillä olevista pitopaikoista muualle kuljetetut linnut, munat, lihaerät, rehut, sivutuotteet, kuljetusvälineet ja muut vastaavat aineet ja tavarat, joiden mukana mahdollinen tartunta on voinut levitä.

20 §

Rajoitusvyöhykkeen lakkauttaminen

Suojavyöhyke voidaan lakkauttaa, kun:

- 1) vähintään 21 vuorokautta on kulunut puhdistuksesta ja alkudesinfektiosta pitopaikassa, jossa taudin on todettu esiintyvän; ja
- 2) korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta tehtävät tarkastukset ja tutkimukset suojavyöhykkeellä sijaitsevilla pitopaikoissa on tehty, ja niiden tulokset ovat kielteiset.

Suojavyöhykkeen lakkauttamisen jälkeen vyöhykkeellä sijainneet alueet jäävät edelleen valvontavyöhykkeelle.

Valvontavyöhyke voidaan lakkauttaa, kun

- 1) vähintään 30 vuorokautta on kulunut puhdistuksesta ja alkudesinfektiosta pitopaikassa, jossa taudin on todettu esiintyvän; ja
- 2) korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta tehtävät tarkastukset ja tutkimukset valvontavyöhykkeellä sijaitsevilla pitopaikoissa on tehty, ja niiden tulokset ovat kielteiset.

21 §

Eräät poikkeustapaukset

Rajoitusvyöhykkeellä, joka perustetaan virallisen eläintautiepäilyn vuoksi tai tilanteessa, jossa korkeapatogeenista lintuinfluenssaa esiintyy Suomen rajojen ulkopuolella ja joissa taudin Suomeen leviämisen uhka on ilmeinen, ei ole välttämätöntä määrätä noudatettavaksi kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä vyöhykettä koskevia kieltoja, ehtoja, rajoituksia ja toimenpiteitä eikä niitä ole välttämätöntä määrätä noudatettaviksi tässä asetuksessa säädettyssä laajuudessa.

Mahdollisissa suoja- ja valvontavyöhykkeen ulkopuolisissa rajoitusvyöhykkeen osissa määrätään noudatettaviksi niitä eläintutilain 23 §:ssä tarkoitettuja kieltoja, ehtoja ja rajoituksia, joita edellytetään korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta annetussa neuvoston direktiivissä (2005/94/EY), jäljempänä lintuinfluenssadiirektiivi, ja sen nojalla annetuissa säädöksissä.

22 §

Eläinten lopetus rajoitusvyöhykkeellä

Eläinten lopettamiseen korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vuoksi perustetulla rajoitusvyöhykkeellä sovelletaan, mitä eläintutilain 39 §:ssä säädetään.

6 luku

Suojavyöhykettä koskevat kiellot, rajoitukset ja toimenpiteet

23 §

Suojavyöhykkeellä sijaitsevien pitopaikkojen tarkastaminen

Aluehallintoviraston on tehtävä luettelo kaikista suojavyöhykkeellä olevista lintujen pitopaikoista. Luettelo on pidettävä ajan tasalla.

Eläintutilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä kunnaneläinlääkäri on määrättävä käymään vyöhykkeen perustamisen jälkeen kaikissa niissä pitopaikoissa, joissa siipikarjaa pidetään kaupallista lihan- tai munantuotantoa varten. Käynnin yhteydessä on tarkastettava linnut ja niitä koskeva kirjanpito sekä otettava tarvittaessa näytteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta.

Muut pitopaikat on määrättävä tarkastettavaksi ennen suojavyöhykkeen lakkauttamista.

Kunnaneläinlääkäri on pidettävä luetteloja tekemistään tarkastuskäynneistä ja niiden tuloksista.

24 §

Suojavyöhykkeellä toteutettavat toimenpiteet tartunnan leviämisen estämiseksi

Suojavyöhykkeellä on eläintautilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä määrättävä:

- 1) lintujen pitopaikoista vastuussa olevat toimijat sulkemaan kaikki pitopaikan linnut sisätiloihin;
- 2) lintujen pitopaikoista vastuussa olevat toimijat huolehtimaan, että pitopaikoissa käyvien henkilöiden ajoneuvot pestään ja desinfioidaan tarpeellisilta osin pitopaikasta poistuttaessa, jos ajoneuvot ovat voineet saastua käynnin yhteydessä;
- 3) lintujen pitopaikoissa käyvät henkilöt pukeutumaan vain kyseisessä pitopaikassa käytettäviin suojavaatteisiin, vaihtamaan jalkineet eläinsuojien sisään- ja uloskäynnin yhteydessä niin, että eläinsuojissa käytettävien jalkineiden ja eläinsuojien ulkopuolella käytettävien jalkineiden jalanjaljet eivät kohtaa, pesemään ja desinfioimaan kätensä eläinsuojaan tullessaan ja sieltä poistuessaan sekä pitopaikoista vastuussa olevat toimijat varaamaan mahdollisuus jalkineiden desinfiointiin desinfektioaltaassa sekä käsien pesuun ja desinfiointiin; sekä
- 4) lintujen pitopaikoista vastuussa olevat toimijat pitämään luetteloa pitopaikassa käyvistä henkilöistä, lukuun ottamatta sellaisia henkilöitä, jotka vierailevat teurastamossa tai rajatarkastusasemalla taikka sellaisessa pitopaikassa kuten eläintarhassa tai villieläinpuistossa, jossa he eivät pääse suoraan kosketukseen lintujen tai niiden oleskelupaikkojen kanssa.

25 §

Siipikarjaa ja muita vankeudessa pidettäviä lintuja sekä niiden munia ja raatoja koskeva siirtokielto

Eläintautilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä on kiellettävä:

- 1) siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen sekä niiden raatojen ja munien kuljettaminen suojavyöhykkeellä, lukuun ottamatta maanteitse tai rautateitse pysähtymättä ja lastia purkamatta tapahtuvaa kauttakuljetusta, raatojen kuljettamista suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta suoraan hävitettäväksi tai käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti sekä valvontaviranomaisen eläintautitutkimuksia varten ottamien näytteiden kuljettamista;
- 2) siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen päästäminen suojavyöhykkeellä pitopaikan ulkopuolelle; sekä
- 3) suojavyöhykkeellä pidettävien riistanistutukseen tarkoitettujen lintujen laskeminen luontoon.

Kuljetuksissa, joihin eläintautilain 38 §:n nojalla myönnetään poikkeuslupa, sekä poikkeusluvalla kuljetettujen eläinten ja tuotteiden sekä kuljetetuista eläimistä saatujen tuotteiden käsittelyssä ja käytössä on määrättävä noudatettavaksi tämän asetuksen 7 luvussa säädettyjä vaatimuksia.

26 §

Muita eläimiä koskeva siirtokielto

Muiden eläinten kuin lintujen tuominen suojavyöhykkeellä sijaitsevaan lintujen pitopaikkaan ja vieminen sieltä pois on eläintautilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä kiellettävä. Kieltoa ei kuitenkaan uloteta koskemaan sellaisia yksinomaan ihmisten asuintiloissa pidettäviä eläimiä, jotka eivät pääse tekemisiin siipikarjan, muiden vankeudessa pidettävien lintujen, niiden häkkien, eläinsuojien tai ulkotarhojen kanssa.

27 §

Lihaa koskeva siirtokielto

Siipikarjasta saadun lihan luovuttaminen suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta taikka teurastamosta tai sen yhteydessä olevasta laitoksesta on eläintautilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä kiellettävä, Kieltoa ei kuitenkaan uloteta koskemaan teurastamosta tai laitoksesta luovutettavaa lihaa, joka:

- 1) on saatu linnuista, jotka on teurastettu vähintään 21 vuorokautta ennen arvioitua korkeapatogeenisen lintuinfluenssan tuloa suojavyöhykkeellä sijaitsevaan pitopaikkaan ja on siitä lähtien pidetty täysin erillään myöhemmin saadusta lihasta;
- 2) on peräisin suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevasta pitopaikasta ja on kuljetuksen, varastoinnin ja käsittelyn ajan pidetty täysin erillään suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta lihasta;
- 3) on saatu suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjasta ja merkitty liitteen 2 mukaisella terveysmerkillä ja joka lähetetään vyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan laitokseen käsiteltäväksi liitteen 1 mukaisesti tai on saatu suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjasta, merkitty liitteen 2 mukaisella terveysmerkillä ja käytetään Suomessa.

28 §

Lannan ja käytetyn pehkun kuljetusta ja levittämistä koskeva kielto

Siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen lannan tai käytetyn pehkun kuljettaminen pois suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta ja levittäminen suojavyöhykkeellä sijaitsevassa pitopaikassa on eläintautilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä kiellettävä.

29 §

Kuljetusvälineiden desinfiointi

Eläintautilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä on määrättävä, että kuljetusvälineet, joita on käytetty tämän luvun mukaisesti tai poikkeusluvalla sallittuihin siipikarjan, muiden vankeudessa pidettävien lintujen, niiden lihan, munien ja raatojen, siipikarjanrehun, lannan ja käytetyn pehkun kuljetuksiin suojavyöhykkeellä ja jotka voivat olla lintuinfluenssaviruksen saastuttamia, on ennen uutta kuljetusta ja mahdollisimman pian lastin purkamisen jälkeen pestävä ja desinfioitava.

7 luku

Suojavyöhykettä koskevat poikkeusluvut ja luvalla tapahtuvaan toimintaan liittyvät vaatimukset

30 §

Siipikarjan kuljettaminen suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta teurastettavaksi

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta kiellosta siipikarjan kuljettamiseksi suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta teurastettavaksi luvassa nimettävään teurastamoon edellyttäen, että:

- 1) kunnaneläinlääkäri on tarkastanut pitopaikan tuotanto- ja terveystarkastuksen sekä kaikkien pitopaikan tuotantoyksiköiden siipikarjan korkeapatogeenisen lintuinfluenssan oireiden varalta kielteisin tulokset;
- 2) kunnaneläinlääkäri on tutkinut linnut kliinisesti ja ottanut linnuista näytteet korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta; ja
- 3) teurastamo sallii siipikarjan tuonnin teurastettavaksi.

Kuljetus voidaan aloittaa vasta, kun kunnaneläinlääkäri on sinetöinyt kuljetusajoneuvon tai se on sinetöity hänen valvonnassaan. Aluehallintovirasto ilmoittaa luvan myöntämisestä teurastamoa valvovalle viranomaiselle.

Teurastamoa valvova viranomainen tarkastaa linnut heti niiden saapuessa teurastamoon. Siipikarja on pidettävä teurastamossa erillään vyöhykkeen ulkopuolelta peräisin olevasta siipikarjasta ja teurastettava eri paikassa tai eri aikaan kuin tällainen siipikarja. Lintujen post mortem -tarkastuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota mahdollisiin korkeapatogeenisen lintuinfluenssan aiheuttamiin muutoksiin ruhoissa. Teurastuksen jälkeen linjat ja muut mahdollisesti saastuneet alueet on pestävä ja desinfioitava ennen muun siipikarjan teurastamista samassa paikassa. Teurastamoa valvova viranomainen ilmoittaa aluehallintovirastolle, kun siipikarja on teurastettu.

31 §

Suojavyöhykkeeltä teurastettavaksi kuljetetusta siipikarjasta saadun lihan tunnistusmerkintä, käsittely ja käyttö

Liha, joka on saatu suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta poikkeusluvalla teurastettavaksi kuljetetusta siipikarjasta, on:

- 1) merkittävä liitteen 2 mukaisella terveystarkastuksella ja mahdollisten lintuinfluenssavirusten tuhoamiseksi käsiteltävä 27 §:n 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla aluehallintoviraston tähän tarkoitukseen hyväksymässä laitoksessa; tai
- 2) merkittävä liitteen 2 mukaisella terveystarkastuksella ja käytettävä Suomessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu liha on sen käsittelyn, leikkaamisen, kuljetuksen ja varastoinnin aikana pidettävä erillään suojavyöhykkeen ulkopuolelta peräisin olevasta lihasta.

32 §

Siipikarjan kuljettaminen suojavyöhykkeen ulkopuolelta suojavyöhykkeelle teurastettavaksi

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta kiellosta siipikarjan kuljettamiseksi suojavyöhykkeen ulkopuolelta suojavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon teurastettavaksi.

Aluehallintovirasto ilmoittaa luvan myöntämisestä teurastamoa valvovalle viranomaiselle. Siipikarja on pidettävä teurastamossa erillään suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjasta ja teurastettava eri paikassa tai eri aikaan kuin vyöhykkeeltä peräisin oleva siipikarja. Teurastamoa valvova viranomainen ilmoittaa aluehallintovirastolle, kun siipikarja on teurastettu.

Liha on sen käsittelyn, leikkaamisen, kuljetuksen ja varastoinnin aikana pidettävä erillään suojavyöhykkeeltä peräisin olevasta siipikarjanlihasta. Sivutuotteet on hävitettävä.

33 §

Untuvikkojen kuljettaminen suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta kiellosta untuvikkojen kuljettamiseksi suojavyöhykkeellä sijaitsevasta hautomosta toiseen pitopaikkaan Suomessa edellyttäen, että untuvikot ovat kuoriutuneet sellaisista siitosmunista, jotka on tuotu hautomoon suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevasta pitopaikasta, ja siitosmunia sekä untuvikkoja on hautomossa pidetty koko ajan riittävällä ja luotettavalla tavalla erillään vyöhykkeeltä peräisin olevista siitosmunista ja untuvikoista.

Lupa voidaan myöntää myös suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta saaduista siitosmunista kuoriutuneiden untuvikkojen kuljettamiseksi suoja- tai valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan ja erityisestä syystä toiseen suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan pitopaikkaan.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu kuljetus voidaan aloittaa vasta, kun kunnaneläinlääkäri on sinetöinyt kuljetusajoneuvon tai se on sinetöity hänen valvonnassaan. Kuljetuksen aikana sekä määränpäänä olevassa pitopaikassa on toteutettava riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeeniselta lintuinfluenssalta suojautumiseksi. Untuvikkoja ja muuta siipikarjaa ei saa siirtää vyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevasta määränpääpitopaikasta ennen kuin 21 vuorokautta on kulunut untuvikkojen saapumisesta.

34 §

Nuorikoiden kuljettaminen suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta kiellosta nuorikoiden kuljettamiseksi suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta toiseen suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan pitopaikkaan tai erityisestä syystä suoja- tai valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan edellyttäen, että:

- 1) määränpääpitopaikassa ei ole muuta siipikarjaa;
- 2) kunnaneläinlääkäri on tarkastanut pitopaikan tuotanto- ja terveyskirjanpidon sekä pitopaikan kaikkien tuotantoyksiköiden siipikarjan ja muut vankeudessa pidettävät linnut kliinisesti ennen kuljetusta, eikä yhdelläkään linnulla ole todettu korkeapatogeeniseen lintuinfluenssaan viittaavia oireita; sekä
- 3) kunnaneläinlääkäri on ottanut tarvittavat näytteet linnuista korkeapatogeenisen lintuinfluenssan poissulkemiseksi, ja näytteiden tulokset ovat kielteiset.

Kuljetus voidaan aloittaa vasta, kun kunnaneläinlääkäri on sinetöinyt kuljetusajoneuvon tai sinetöinti on tehty hänen valvonnassaan. Nuorikoita ei saa siirtää suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevasta määränpääpitopaikasta ennen kuin 21 vuorokautta on kulunut niiden saapumisesta.

35 §

Siitosmunien kuljettaminen suojavyöhykkeellä

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta kiellosta siitosmunien kuljettamiseksi suojavyöhykkeellä sijaitsevaan luvassa nimettyyn hautomoon.

Lupa voidaan myöntää myös siitosmunien kuljettamiseksi suojavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta luvassa nimettyyn suojavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan hautomoon edellyttäen että:

- 1) parvi, josta siitosmunat ovat peräisin, on tutkittu korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta kielteisillä tuloksilla;
- 2) siitosmunat kuljetetaan kertakäyttöisissä tai huolellisesti desinfioiduissa kennoissa ja telineissä, ja siitosmunat desinfioidaan ennen kuljetusta;
- 3) siitosmunalähetyksistä pidetään luetteloa lähtö- ja määränpääpitopaikoissa siten, että siitosmunat voidaan tarvittaessa jäljittää; sekä
- 4) hautomossa toteutetaan riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssaviruksen aiheuttamalta tartunnalta suojautumiseksi.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu kuljetus voidaan aloittaa vasta, kun kunnaneläinlääkäri on sinetöinyt kuljetusajoneuvon tai se on sinetöity hänen valvonnassaan.

36 §

Kulutukseen tarkoitettujen munien kuljettaminen suojavyöhykkeellä

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta kiellosta kulutukseen tarkoitettujen munien kuljettamiseksi:

- 1) luvassa nimettyyn munapakkaamoon;
- 2) munatuotteita valmistavaan laitokseen käsiteltäväksi elintarvikehygieniasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteessä II olevan XI

luvun ja eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvun säännösten mukaisesti; tai

3) hävitettäväksi tai käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti.

Munapakkaamoon kuljetettavat munat on pakattava kertakäyttöisiin pakkauksiin, ja kuljetuksessa on toteutettava riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeeniselta lintuinfluenssalta suojautumiseksi.

37 §

Muut mahdolliset poikkeusluvut

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lisäksi lupa poiketa:

- 1) 24 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua kiellosta lintujen pitämiseksi ulkona sellaisessa paikassa pitopaikan alueella, jossa linnut voidaan eristää muiden pitopaikkojen linnuista ja luonnonvaraisista linnuista;
- 2) 26 §:ssä tarkoitettua kiellosta muiden eläinten kuin lintujen kuljettamiseksi; sekä
- 3) 28 §:ssä tarkoitettua kiellosta lannan tai pehkun kuljettamiseksi käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti tai välivarastoitavaksi myöhempää käsittelyä varten.

8 luku

Valvontavyöhykettä koskevat toimenpiteet, kiellot ja rajoitukset

38 §

Valvontavyöhykkeellä sijaitsevien pitopaikkojen luettelointi

Aluehallintoviraston on välittömästi vyöhykkeen perustamisen jälkeen tehtävä luettelo kaikista valvontavyöhykkeellä olevista pitopaikoista, joissa pidetään siipikarjaa. Luettelo on pidettävä ajan tasalla.

39 §

Valvontavyöhykkeellä toteutettavat toimenpiteet tartunnan leviämisen estämiseksi

Valvontavyöhykkeellä on eläintautilain 34 §:ssä tarkoitettulla päätöksellä määrättävä:

- 1) 1) lintujen pitopaikoista vastuussa olevat toimijat huolehtimaan, että pitopaikoissa käyvien henkilöiden ajoneuvot pestään ja desinfioidaan tarpeellisilta osin pitopaikasta poistuttaessa, jos ajoneuvot ovat voineet saastua käynnin yhteydessä; sekä
- 2) lintujen pitopaikoissa käyvät henkilöt pukeutumaan vain kyseisessä pitopaikassa käytettäviin suojavaatteisiin, vaihtamaan jalkineet eläinsuojien sisään- ja uloskäynnin yhteydessä niin, että eläinsuojissa käytettävien jalkineiden ja eläinsuojien ulko-puolella

käytettävien jalkineiden jalanjäljet eivät kohtaa, pesemään ja desinfioimaan kätensä eläinsuojaan tullessaan ja sieltä poistuessaan sekä pitopaikoista vastuussa olevat toimijat varaamaan mahdollisuus jalkineiden desinfiointiin desinfektioaltaassa sekä käsien pesuun ja desinfiointiin.

Kuljetuksissa, joihin eläintutilain 38 §:n nojalla myönnetään poikkeuslupa, sekä poikkeusluvalla kuljetettujen eläinten ja tuotteiden sekä kuljetetuista eläimistä saatujen tuotteiden käsittelyssä ja käytössä on määrättävä noudatettavaksi tämän asetuksen 9 luvussa säädettyjä vaatimuksia.

40 §

Siipikarjan ja niiden munien kuljettamista koskeva kielto

Siipikarjan ja niiden munien kuljettaminen valvontavyöhykkeellä, valvontavyöhykkeen ulkopuolelle sekä valvontavyöhykkeen ulkopuolelta valvontavyöhykkeelle on eläintutilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä kiellettävä. Kieltoa ei kuitenkaan uloteta koskemaan siipikarjan ja munien kuljettamista valvontavyöhykkeen halki maanteitse tai rautateitse pysähtymättä ja lastia purkamatta.

41 §

Muita eläimiä koskeva siirtokielto

Myös muiden kotieläinten kuin siipikarjan tuominen valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan siipikarjan pitopaikkaan ja vieminen sieltä pois on eläintutilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä kiellettävä. Kieltoa ei kuitenkaan uloteta koskemaan yksinomaan ihmisten asuintiloissa pidettäviä kotieläimiä, jotka eivät pääse kosketukseen siipikarjan tai siipikarjan häkkien, eläinsuojien tai ulkotarhojen kanssa.

Lisäksi on kiellettävä muiden vankeudessa pidettävien lintujen vieminen valvontavyöhykkeellä järjestettäviin eläinnäyttelyihin, kilpailuihin tai muihin vastaaviin tilaisuuksiin sekä valvontavyöhykkeellä pidettävien riistanistutukseen tarkoitettujen lintujen laskeminen luontoon.

42 §

Lannan kuljetusta ja levittämistä koskeva kielto

Siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen lannan sekä käytetyn pehkun kuljettaminen pois valvontavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta tai levittäminen valvontavyöhykkeellä on eläintutilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä kiellettävä.

43 §

Kuljetusvälineiden desinfiointi

Eläintautilain 34 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä on määrättävä, että kuljetusvälineet, joita on käytetty tämän luvun mukaisesti tai poikkeusluvalla sallittuihin siipikarjan, muiden vankeudessa pidettävien lintujen, niiden lihan, munien ja raatojen, siipikarjanrehun, lannan ja käytetyn pehkun kuljetuksiin valvontavyöhykkeellä ja jotka voivat olla lintuinfluenssaviruksen saastuttamia, on ennen uutta kuljetusta ja mahdollisimman pian lastin purkamisen jälkeen pestävä ja desinfioitava.

9 luku

Valvontavyöhykettä koskevat poikkeusluvut ja luvalla tapahtuvaan toimintaan liittyvät vaatimukset

44 §

Valvontavyöhykkeen sisäiset ja vyöhykkeen ulkopuolelta lähtevät siipikarjan ja niiden munien kuljetukset

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 40 §:ssä tarkoitetusta kiellosta siipikarjan ja siipikarjan munien kuljettamiseksi valvontavyöhykkeellä tai valvontavyöhykkeen ulkopuolelta valvontavyöhykkeelle.

45 §

Siipikarjan kuljettaminen teurastettavaksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan teurastamoon

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 40 §:ssä tarkoitetusta kiellosta siipikarjan kuljettamiseksi teurastettavaksi luvassa nimettyyn, valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan teurastamoon edellyttäen, että:

- 1) kunnaneläinlääkäri on tarkastanut pitopaikan siipikarjan kliinisesti kuljetusta edeltävien 24 tunnin aikana, eikä yhdelläkään linnulla ole todettu korkeapatogeeniseen lintuinfluenssaan viittaavia oireita;
- 2) kunnaneläinlääkäri on ottanut tarvittaessa näytteet korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta, ja näytteiden tulokset ovat kielteiset; sekä
- 3) teurastamo sallii siipikarjan tuonnin teurastettavaksi.

Aluehallintovirasto ilmoittaa luvan myöntämisestä teurastamoa valvovalle viranomaiselle. Viimeksi mainittu viranomaisilmoittaa aluehallintovirastolle, kun linnut on teurastettu.

46 §

Untuvikkojen kuljettaminen valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 40 §:ssä tarkoitetusta kiellosta untuvikkojen kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan edellyttäen, että untuvikot ovat kuoriutuneet sellaisista siitosmunista, jotka ovat peräisin suoja- ja valvontavyöhykkeiden ulkopuolella sijaitsevasta pitopaikasta ja tuotu

haudottavaksi valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan hautomoon, ja että siitosmunat ja untuvikot on koko ajan pidetty riittävällä ja luotettavalla tavalla erillään vyöhykkeiltä peräisin olevista siitosmunista ja untuvikoista.

Lupa voidaan myöntää myös sellaisten untuvikkojen kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan Suomessa, jotka ovat kuoriutuneet valvontavyöhykkeellä sijaitsevasta pitopaikasta saaduista siitosmunista.

. Kuljetuksen aikana sekä määränpäänä olevassa pitopaikassa on toteutettava riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssaviruksen aiheuttamalta tartunnalta suojautumiseksi. Untuvikkoja ja muuta siipikarjaa ei saa siirtää määränpääpitopaikasta ennen kuin 21 vuorokautta on kulunut untuvikkojen saapumisesta.

47§

Nuorikoiden kuljettaminen valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 40 §:ssä tarkoitettusta kiellosta nuorikoiden kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan pitopaikkaan edellyttäen, että määränpääpitopaikassa ei ole muuta siipikarjaa.

Nuorikoita ei saa siirtää määränpääpitopaikasta ennen kuin 21 vuorokautta on kulunut niiden saapumisesta.

48 §

Siitosmunien kuljettaminen valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan hautomoon

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 40 §:ssä tarkoitettusta kiellosta siitosmunien kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevaan hautomoon.

Siitosmunat on kuljetettava kertakäyttöisissä tai huolellisesti desinfioiduissa pakkauksissa, ja siitosmunat on desinfioitava ennen kuljetusta. Siitosmunien lähetyksistä on lisäksi pidettävä luetteloa lähtö- ja määränpääpitopaikoissa siten, että siitosmunat voidaan tarvittaessa jäljittää.

49 §

Kulutukseen tarkoitettujen munien kuljettaminen valvontavyöhykkeen ulkopuolelle

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lupa poiketa 40 §:ssä tarkoitettusta kiellosta kulutukseen tarkoitettujen munien kuljettamiseksi valvontavyöhykkeen ulkopuolelle:

- 1) luvassa nimettyyn munapakkaamoon;
- 2) munatuotteita valmistavaan laitokseen käsiteltäväksi 36 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti; tai
- 3) hävitettäväksi tai käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti.

Munapakkaamoon kuljetettavat munat on pakattava kertakäyttöisiin pakkauksiin, ja kuljetuksessa on toteutettava riittäviä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä korkeapatogeenisen lintuinfluenssaviruksen aiheuttamalta tartunnalta suojautumiseksi.

50 §

Muut mahdolliset poikkeusluvut

Eläintautilain 38 §:n nojalla voidaan myöntää lisäksi lupa poiketa:

- 1) 41 §:n 1 momentissa tarkoitetusta kiellosta muiden kotieläinten kuin siipikarjan kuljettamiseksi; sekä
- 2) 42 §:ssä tarkoitetusta kiellosta lannan tai pehkun kuljettamiseksi käsiteltäväksi sivutuoteasetuksen mukaisesti tai välivarastoitavaksi myöhempää käsittelyä varten.

10 luku

Erinäiset säännökset

51 §

Rokottaminen lintuinfluenssaa vastaan

Lintuinfluenssarokotteiden käyttö eläimille on kielletty koko maassa, ellei rajoitusvyöhykkeellä toteutettavista hätärokotuksista eläintautilain 40 §:n nojalla toisin säädetä.

52 §

Valmiussuunnitelmat

Korkeapatogeenisen lintuinfluenssan varalta laadittava kansallinen valmiussuunnitelma tulee laatia lintuinfluenssadirektiivin 62 artiklan ja liitteen X mukaisesti.

Valmiussuunnitelmaan tulee sisällyttää riskinarviointiin perustuvat ohjeet mainitun direktiivin 12 ja 33 artiklassa tarkoitettujen poikkeusten soveltamisesta sekä vaihtoehtoiset keinot tartunnan leviämisen ehkäisemiseksi poikkeuksia sovellettaessa.

Aluehallintoviraston laatimalla viraston toimialuetta koskevalla valmiussuunnitelmalla varataan käyttöön tilat, henkilökunta ja kaikki ne välineet ja tarvikkeet, joita tarvitaan taudin hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti.

53 §

Diagnostiset menettelyt ja näytteenottomenettelyt

Valvontaviranomaisen on suorittaessaan tässä asetuksessa säädettyjä tutkimuksia ja tarkastuksia noudatettava, mitä neuvoston direktiivissä 2005/94/EY säädetyn lintuinfluenssaa koskevan taudinmäärityskäsikirjan hyväksymisestä annetussa komission päätöksessä 2006/437/EY säädetään diagnostisista menettelyistä ja näytteenottomenetelmistä.

54 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä syyskuuta 2013.

Tällä asetuksella kumotaan korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (1/EEO/2008).

Helsingissä 9x päivänä syyskuuta 2014

Maa- ja metsätalousministeri

Petteri Orpo

Neuvotteleva virkamies

Katri Levonen

Liite 1

Lintuinfluenssaviruksen tuhoamiseksi tehokkaat lihan käsittelytavat

Seuraavat käsittelyt katsotaan tehokkaiksi lihassa mahdollisesti olevan lintuinfluenssaviruksen tuhoamiseksi:

- 1) lämpökäsittely ilmatiiviisti suljetussa säiliössä, F0-arvolla 3,00 tai enemmän; F0-arvo 3,00 tarkoittaa, että tuotteen kylmintä kohtaa on käsitelty riittävästi, jotta saavutetaan sama tappava vaikutus kuin 121 °C:ssa 3 minuutissa nopealla kuumentamisella ja jäädyttämisellä;
- 2) lämpökäsittely 70 °C:n vähimmäislämpötilassa, joka on saavutettava kauttaaltaan koko lihassa;
- 3) lämpökäsittely 80 °C:n vähimmäislämpötilassa, joka on saavutettava kauttaaltaan koko lihassa

Liite 2

Terveysmerkkiä koskevat vaatimukset

Terveysmerkki muodostuu yksittäisestä soikeasta leimasta, jonka halkaisija pituussuunnassa on 6,5 cm ja poikittaissuunnassa 4,5 cm. Seuraavien tietojen on oltava siinä täysin luettavassa muodossa:

- yläosassa jäsenvaltion nimi tai ISO-koodi FI suuraakkosin,
- keskellä teurastamon hyväksymisnumero,
- alaosassa jokin seuraavista kirjainyhdistelmistä: CE, EC, EF, EG, EK tai EY,
- kaksi suoraa viivaa, jotka leikkaavat toisensa keskellä leimaa siten, että leimassa olevat tiedot eivät peity.

Kirjainten korkeuden on oltava vähintään 0,8 cm ja numeroiden korkeuden vähintään 1 cm. Leimassa on myös oltava tiedot, joiden perusteella lihan tarkastuksen tehnyt eläinlääkäri voidaan tunnistaa.